

NEAOPHEMA'S

INHOUDSOPGAVE:

Voorwoord	2
Algemene inleiding	3
Keurtechnische aanwijzingen.	
Blauwvleugelparkiet	31
Bourksparkiet	14
Elegantparkiet	29
Splendidparkiet.....	26
Turquoise-parkiet.....	18
Kleurstandaard.	
Blauwvleugelparkiet	31
Bourksparkiet - fallow	13
- isabel	12
- opaline.....	13
- pastel.....	12
Elegantparkiet - lutino.....	29
- wildvorm	28
Oranjebuikparkiet	31
Rotsparkiet	31
Splendidparkiet - lichtgroen (=wildvorm)	20
- lichtgroen cinnamon.....	23
- lichtzeegroen	21
- lichtzeegroen cinnamon.....	24
- lichtzeegroen bleekborst.....	22
- lichtzeegroen bleekborst cinnamon	25
Turquoise-parkiet - lichtgroen (=wildvorm)	16
- lichtgroen pastel	17
- roodbuik.....	18
Kleurvererving.	
Bourksparkiet	15
Elegantparkiet	29
Splendidparkiet	27
Turquoise-parkiet.....	19
Standaard.	
Blauwvleugelparkiet	30
Bourksparkiet	11
Elegantparkiet	28
Splendidparkiet.....	20
Turquoise-parkiet.....	16
Vederstructuur.	
Blauwvleugelparkiet	4
Bourksparkiet	8
Elegantparkiet	7
Splendidparkiet.....	7
Turquoise-parkiet.....	5

VOORWOORD.

In 1973 door de toenmalige T.C.van de NBvV. uit het niets een verantwoorde standaard voor het geslacht der neophema's ontworpen. Gezien de ontwikkelingen in de kweek van de neophema's en het ontstaan van verschillende mutaties in de afgelopen decennia acht de T.C.van de NBvV. het wenselijk om de uit 1973 daterende standaard aan te passen op de huidige inzichten en de nu voorkomende mutaties en mutatiecombinaties.

In deze herziene standaard zijn naast de wildvormen van de verschillende neophemasoorten de vaststaande mutaties opgenomen. Zoals iedere standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden, wat geen bezwaar mag zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Deze vernieuwde uitgave van de standaard van de Neophema's is tot stand gekomen in samenwerking met de Technische Commissie van de Parkieten Speciaal Club (P.S.C.).

Voor deze inbreng willen wij genoemde T.C. langs deze weg danken.

Tenslotte spreekt de T.C. de hoop uit, dat deze herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen in de neophemakweek.

Bergen op zoom, zomer 1988

De Technische Commissie tropische vogels etc. van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

2 ALGEMENE INLEIDING.

De neophema's doe verspreid over het australische continent en tasmania voorkomen, worden onderverdeeld in zeven soorten, die qua bouw en bevedering veel overeenkomst tonen. Een uitzondering maakt daarop de bourksparkiet, met haar afwijkende kleur en tekeningspatroon, maar toch met nog vele overeenkomende kenmerken zoals blauwe vleugelboeg, het bezitten van een blauwe voorhoofdsband enz. Een opmerkelijk facet van deze gehele neophemagroep is de onvruchtbaarheid van de hybriden. Bij een zo'n grote uniformiteit die de neophemagroep toont, is dit wel wwn verrassend verschijnsel.

Het geslacht neophema is onderverdeeld in de volgende soorten:

1. Bourksparkiet (Neophema bourki, ook wel Neophotus bourki)
2. Turquoiseparkiet (Neophema pulchella)
3. Splendidparkiet (Neophema splendida)
4. Elegantparkiet (Neophema elegans)
5. Blauwvleugelparkiet (Neophema chrysostoma)
6. Rotsparkiet (Neophema petrophila)
7. Oranjebuikparkiet (Neophema chrysogaster)

In de loop van de laatste tien jaar is met uitzondering van de rots- en de oranjebuikparkiet hier in Nederland met succes met het geslacht der neophema's gekweekt. Het aantal hier in Nederland (en trouwens in de overige landen waar de vogelkweek bedreven wordt) gekweekte exemplaren en de animo bij de kwekers is zodanig dat het domesticatieproces van dit geslacht het inleidende stadium al te boven is. Wat nu een overwegende rol in de kweek gaat spelen zijn de kleurmutaties en eventueel formaatverbetering.

Het zou ook toe te juichen zijn als ook de rots- en de oranjebuikparkiet in diezelfde mate tot ontwikkeling zouden komen als de overige van de neophema's.

Een grove onderbevedering van het geslacht neophema zou als volgt kunnen zijn:

Met een frontale voorhoofdsband:

De bourks-, de elegant-, de blauwvleugel-, de rots- en de oranjebuikparkiet.

Met een uitgebreider blauwstructuur aan de kop:

De turquoise- en de splendidparkiet.

Bastaardering.

Daar tot nu toe nog niet aangetoond is dat paringen van de neophemasoorten onderling vruchtbare bastaarden oplevert, adviseert de t.c. de kwekers het kweken van hybriden te voorkomen. Voor een verdere ontwikkeling van het domesticatieproces is bastaardering uit dit oogpunt gezien zinloos, daar we er toch geen verdere nakweek van kunnen verwachten om op die manier tot nieuwe kleur- en tekeningveranderingen te komen.

Een groot nadeel van de bastaardkweek is dat de onvruchtbare bastaarden moeilijk te onderscheiden zijn van de zuivere soorten. Een voorbeeld daarvan is bijv. de bastaardpop uit de paring turquoise x splendid. Het zullen vooral de onervaren kwekers zijn die door aankopen van dergelijke onvruchtbare bastaarden ontmoedigd zullen raken als zij na enkele jaren uit deze bastaardpop (die zij als splendid- of turquoisepop hebben gekocht) geen jongen kweken. Ook uit de paring elegant x blauwvleugel zullen de bastaardpoppen herkeningsmoeilijkheden geven.

3 DE VEDERSTRUCTUUR VAN HET GESLACHT NEOPHEMA.

In de bevedering van het gehele geslacht zien we de volgende kleurstoffen.

- a. Het eumelanine (zowel zwart (sterke oxydatiegraad) als bruin (zwakkere oxydatiegraad)). Staafvormig voorkomende in zowel baarden als haakjes.
- b. Geel carotenoïde, aanwezig in diffuse vorm in baarden en haakjes.
- c. Rood carotenoïde, aanwezig in diffuse vorm in baarden en haakjes.

De carotenoïden komen in de bevedering van de oranje- en de veervelden in gemengde vorm, voor, de mengverhouding is geheel afhankelijk van erfelijke factoren. De chemische structuur van beide carotenoïden

is ons bekend, noch konden we in de bestaande literatuur daarover nader informatie bekomen. Een opvallend verschil met de carotenoïde voorkomende in de bevedering van bijv. de vinkachtigen is dat bij de vinkachtigen de carotenoïden in het ontwikkelingsstadium van de veer aanwezig is in vetdruppels en vandaar uit zich in diffuse vorm vastzet in de gekeraliseerde delen van de veer. Dit vetdruppelstadium wordt bij de australische parkieten en ook bij de agapornidengroep overgeslagen en wordt het carotenoïde direct in diffuse vorm in het gekeraliseerde deel van de veer opgenomen.

Een ander verschil is dat de carotenoïde van de vinkachtige oplosbaar is in zekere stoffen, wat bij de carotenoïde van de papegaaiachtigen niet het geval is, deze carotenoïde is weer oplosbaar in andere stoffen. (Het lijkt ons niet op zijn plaats in deze standaard verder op de chemische hoedanigheden en benamingen in te gaan, vandaar deze algemene aanduiding).

De mogelijkheid is zeker aanwezig dat het gele carotenoïde voorkomende in de bevedering van de neophema's tot de groep fluerescerende carotenoïde behoort, wat bijv. wel het geval is bij de grasparkiet en het carotenoïde dat voorkomt in de halsbevedering van de roodrugman. De mutatiemogelijkheden zijn voor het geslacht der neophema's gelijk, een uitzondering daarop maakt echter de bourksparkiet.

De melanine-mutaties:

- a. een kwantitatieve reductie van het melanine (pastel).
- b. een totale reductie van het melanine (ino).
- c. een kwalitatieve reductie van het melanine (cinnamon).
- d. een verandering van het melaninepatroon in de baard (grijs en grijsgroen).
- e. mutaties, die een verandering van de baardbouw veroorzaken (violet en donker-factor).
- f. plaatselijke melaninebeletting (bont).
- g. hergroepering van melaninebezet (opaline).

De carotenoïde-mutaties:

- a. een gedeeltelijke reductie in diverse sterkte-gradaties (zeegroen).
- b. een totale beletting van carotenoïdevorming (blauw).
- c. een beletting van rood en/of geel carotenoïde.
- d. een carotenoïde-beletting per veerveld.
- e. omzetting van geel naar rood carotenoïde.

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE TURQUOISINEPARKIET.

De baarden van de rug- en vleugeldekbevedering zijn helder grasgroen, de haakjes zijn over hun hele lengte zwart. Deze combinatie geeft donkergroen als totaalkleur.

In fig.1 ziet u een dwarsdoorsnede van een baard en haakjes van een vleugeldekveertje.

In deze uitgave zijn geen tekeningen opgenomen

Deze baard is van hetzelfde type als we ook bij de roodrug zien, maar afwijkend van bijv. de baarden van een grasparkiet en de agaporniden. Het deel van de baard waarin zich het carotenoïde bevindt is i.v.m. de oppervlakte van de baarddoorsneden aanmerkelijk groter dan bijv. van de grasparkiet of de agaporniden. Om de spiegelende kerncellen bevindt zich weer de lagen zwart eumelanine die een absorberende functie uitoefenen. De bewolkte zone is duidelijk zichtbaar.

De baarden van de lichtgroene borstbevedering zijn van hetzelfde type, maar de haakjes die zich aan deze baarden bevinden zijn geel. (Bedoeld worden de borstbevedering van de pop). Deze baarden bezitten de blauwstructuur, in combinatie met de aanwezigheid van gele carotenoïdekristallen in baard, wordt de baardkleur lichtgroen. Het verschil in kleurnuance tussen het vleugeldek en de lichtere borstkleur van de pop wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van melanine in de haakjes van de borstbevedering. In deze haakjes bevindt zich wel geel carotenoïde, dus zijn deze haakjes geel, wat de totaalkleur van de borst iets verheldert. Ook in de haakjes van de vleugel- en rugdekbevedering bevindt zich geel carotenoïde, maar dat wordt gemaskeerd door de aanwezigheid van het zwarte eumelanine.

Door het optreden van een mutatie die de vorming van het gele carotenoïde verhindert wordt de kleur van de baarden hemelsblauw, donker hemelsblauw op het rug- en vleugeldek, door de gedeeltelijk gemelaniseerde haakjes en licht hemelsblauw op de borst van de pop, daar zijn de haakjes kleurloos. De diverse nuances blauw op de kop en het vleugeldek wordt veroorzaakt door verschillende types baardbouw, o.a. door de verschillende diepten van de bewolkte zone, zoals nu in fig. 1 en 2 kunt zien. Dit geheel ander type baard zien we in fig.2. Deze figuur is een dwarsdoorsnede van een ultramarine baard van veertjes aan de vleugelbocht en toppen van de baarden van het voorhoofd.

Een bijkomend feit in het verschil tussen donker en lichtblauw zijn weer de haakjes. Aan de baarden van de kopbevedering bevinden zich aan de top geen haakjes, terwijl aan de ultramarine baarden van de schouderbocht zich wel zwarte haakjes bevinden, maar deze zijn aanmerkelijk korter dan de haakjes die zich aan de baarden van het vleugeldek bevinden. In fig.3 ziet u een baard getekend van de donkere vleugeldek van de man.

In deze uitgave zijn geen tekeningen opgenomen

De top van de baard is over een lengte van ong. 0,4 mm. geel, dan volgt een rode zone, daarop aansluitend weer een gele zone die via groen overgaat in de blauwe basis. De haakjes zijn aan de basis oranje aan de toppen zwart (eumelanine). Deze zwarte haakjestoppen verdonkeren de oranje kleur van de vleugeldek.

Des te langer de gele baardtop wordt, des te bleker zal de kleur worden. Helder oranje rood wordt de vleugeldek als door een mutatie het zwarte eumelanine uit de haakjes verdwijnt, wat het geval zal zijn bij bijv. de lutino turquoise, in mindere mate bij de pastel. De gele borst- en buikbevedering bij de man wordt veroorzaakt door gele baarden en gele haakjes. Op de borst bevatten de toppen van de baarden over een lengte van ongeveer 0,2 mm zwart eumelanine, wat een vage golftekening veroorzaakt. Bij sommige poppen zien we een aanzienlijk zwakkere kleur geel op de buik, dit wordt veroorzaakt door het wegvallen van het carotenoïde uit de haakjes, bij andere poppen zien we echter een volle gele kleur. Bij de roodbuik turquoise zijn zowel de baarden als de haakjes van de oranje buikbevedering doordrenkt met zowel geel als rood carotenoïde in een zekere mengverhouding, bovendien waren de toppen van de veertjes door ons onderzocht aan de toppen geel (ong. 0,4 mm).

Bij de pastelgroep zien we een reductie van het in de bevedering aanwezige melanine. Deze mutatie tast de vorming van het carotenoïde **niet** aan. Door deze melaninereductie wordt ten eerste het melanine rond de kern van de groene en blauwe baarden gereduceerd, waardoor het absorptievermogen wordt verminderd en meer lichtstralen worden teruggekaatst. Dit veroorzaakt een blekere groene of blauwe kleur van de baard, resp. bleek grasgroen, bleek hemelsblauw en bleek ultramarijnblauw. Ten tweede zien we ook een melaninereductie in de haakjes, wat ook weer de totaalkleur verbleekt. Bij bijv. de hemelsblauw-pastel zal de totaalkleur van het vleugeldek grijsachtig bleek hemelsblauw worden, de combinatie bleek hemelsblauwe baarden en grijze haakjes. Bij de lichtgroen-pastel krijgen we niet alleen een bleek lichtgroene baardkleur, maar door de melaninereductie in de haakjes wordt het maskerend vermogen van het melanine zwakker, want in deze haakjes bevindt zich immers ook geel carotenoïde, dat door een sterke concentratie zwarte eumelaninekorrels volledig werd gemaskeerd, nu bij deze reductievorm komt het gele carotenoïde door en gaat voor een deel ook de totaalkleur van vleugeldek beïnvloeden.

Bij de lichtgroen-pastel man zien we dat de vleugeldek iets helderder zal worden door de melaninereductie uit de haakjes. Bij de zee-groene turquoise zien we een reductie van het carotenoïde optreden, wat ook weer veroorzaakt wordt door een mutatie. Door een gedeeltelijke reductie van het gele carotenoïde zal de concentratie gele carotenoïde kristallen in de gekernaliseerde deel van de baard minder invloed krijgen op de baardkleur. De verstrooide blauwe lichtstralen gaan dan een sterkere rol spelen en in plaats van grasgroen krijgen we dan een soort blauw-groene (zee-groen) baardkleur.

Deze mutatie tast de melaninevorming totaal niet aan, dus ook niet het structurele blauw, dit houdt haar volle sterkte. Vallen deze blauwe lichtstralen door een sterke concentratie gele carotenoïde dan wordt de baard kleur grasgroen, vallen zij door een zwakkere concentratie gele carotenoïde dan krijgen we zee-groen. Bij een totale verhindering van de vorming van carotenoïde krijgen we de hemelsblauwe turquoise. De gedeeltelijke carotenoïdereductie tast ook de vorming van het rode carotenoïde aan, en de totaalkleur van de oranje buik zal meer rozig worden, daar de mengverhouding geel-rood door de meerdere reductie van het geel, waardoor het diepe geel bleek geel wordt, ten gunste van het rode component zal verschuiven.

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE SPLENDIDPARKIET.

De vederstructuur van de splendid komt geheel overeen met de vederstructuur van de turquoise. De kleine variatie in de blauwe tint wordt veroorzaakt door een iets afwijkende diepte van de bewolke zone, wat vooral op de schedel tot uiting komt. De glanzende blauwe kleur wordt veroorzaakt door het ontbreken van de haakjes aan de baardpunten, deze liggen dan als het ware aaneengesloten. De rode borstkleur

van de man is weer een mengkleur van rood en geel carotenoïde. De totaalkleur wordt echter iets verdonkerd door de zwarte uiteinden van de baard, deze bevatten zwart eumelanine over een lengte van ong. 0.6 mm. Zowel de baarden als de haakjes bevatten de mengkleur oranje-rood.

Bij de pastelgroep zien we een reductie van het zwarte eumelanine uit de baardpunten van de oranje-rode borstbevedering, wat de kleur iets oplicht. Bij de lutino's treedt een totaal reductie van het eumelanine op en krijgen we dan de zuiver oranje-rode kleur van de borstvlék.

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE ELEGANTPARKIET.

Een der opmerkelijkste afwijkingen die we bij het onderzoek van de vederstructuur van de elegant hebben geconstateerd was een aanmerkelijke reductie van het zwarte eumelanine om de kerncellen van de baarden, terwijl de melanine vorming in de haakjes van normale concentratie was. In de bevedering van het vleugeldek van de splendids en de turquoisines vonden we zowel om de kerncellen als in de haakjes een gelijke concentratie van het zwarte eumelanine. Bij deze laasten was de kleur van de baard grasgroen, bij de elegant echter zien we een geelgroene baardkleur, de reductie is echter zodanig dat de baardkleur meer naar geel dan naar groen overhelt. Dit wordt veroorzaakt door de reductie van het zwarte eumelanine om de kerncellen waardoor het absorberend vermogen aanzienlijk vermindert. Door de bewolkte zone worden de blauwe lichtstralen op de normale manier verstrooid, maar inplaats dat de overige lichtstralen door de absorberende ondergrond van de melaninekorrels worden geabsorbeerd, wordt door de vermindering van het aantal melaninekorrels om de kern, een deel van de daarop vallende stralen als kleurloos licht teruggeslaan en mengt zich met de verstrooide blauwe lichtstralen. Deze gemengde stralenbundel nemen wij dan als flets blauw waar. Door de aanwezigheid van het gele carotenoïde in de cortex krijgen we dan de combinatie fletsblauw-geel = geelachtig groen. De haakjes die zich aan deze geelachtig groene baarden bevinden bezitten een normale melanineconcentratie en zijn dus zwart. De combinatie zwarte haakjes geelgroene baarden geeft het vleugeldek van de elegant haar licht olijfgroene kleur (we zouden deze kleur ook donker olijfgroen kunnen noemen. In fig.4 ziet u een doorsnede van een baard en bijbehorende haakjes van een vleugeldekveertje van de elegant getekend.

In deze uitgave zijn geen tekeningen opgenomen

De stuitbevedering en in iets mindere mate ook de kop en mantelbevedering toont een olijfgroen van een iets lichtere nuance dan van het vleugeldek. Deze lichtere nuance wordt veroorzaakt doordat de haakjes inplaats van over hun gehele lengte melanine bevatten, maar voor ong. hun halve lengte melanine bevat, wat dus de totaal kleur van het betreffende veerveld lichter maakt. Bij sommige poppen zien we dat de vleugeldek- borst- en buikkleur iets fletse is dan bij de mannen. Dit wordt veroorzaakt doordat de uiterste punten van de baarden met de zich daaraan bevindende haakjes geen geel carotenoïde bevatten (ong. 0.3 mm). Hoewel dit zeer waarschijnlijk een dimorfisch kenmerk is, lijkt het ons zeer waarschijnlijk dat door gerichte selectieve kweek ook de poppen te kweken zijn met een even sterke carotenoïde concentratie als bij de mannen. De hals en bovenborstbevedering is iets donkerder dan de gele borst en de buikbevedering. De kleur van deze veervelden is licht olijfgroen, wat veroorzaakt wordt door een zwakke concentratie eumelanine in de haakjes, de baarden zijn geel, in de baardbasis is echter nog een zwakke melanineconcentratie waarneembaar, waardoor de baarden aan de basis geelgroen zijn. Deze zwakke blauwstructuur zal vooral tot uiting komen als door een mutatie de vorming van het gele carotenoïde verhinderd zal worden, dan zouden we de zgn. blauwe elegant moeten krijgen, die in werkelijkheid grijsblauw zal zijn. Door het wegvallen van het gele carotenoïde worden de baarden bleekblauw (zwakke blauwstructuur), deze bleek blauwe baarden gecombineerd met de normaal zwarte haakjes geeft als totaalkleur grijsblauw.

Bij de splendid en de turquoisine zien we de combinatie diep hemelsblauwe baarden met zwarte haakjes, wat als totaalkleur een donker hemelsblauw geeft. Bij de elegant wordt het blauwe component verzwakt, het zwarte component houdt zijn volle sterkte, vandaar dat we een blauwgrijze totaalkleur krijgen.

Naast de verhindering van de vorming van het gele carotenoïde kunnen we ook bij de elegantparkiet de reductiefactor van het melanine verwachten. De mutatie, die het melanine totaal reduceert, de ino-mutatie, is bij de elegantparkiet reeds bekend. In deze standaard is dan ook de lutino elegant parkiet opgenomen. Wat we nog niet in de standaard omschreven hebben, is de gedeeltelijke reductie van het gele carotenoïde, een factor die bij de splendidparkiet wel voorkomt. Deze vogels zullen een verzwakt geel carotenoïdebezit tonen, de borst- en buikkleur zal dan veel geel zijn, het olijfgroen op het vleugeldek een soort grijszeegroen. Kweekt u dergelijke exemplaren, gaat er dan rustig mee door, want ook deze kleur zal voor standaardisering in aanmerking komen. Behoudens de iets zwakkere gele borst- en buikkleur van de pop zien we, dat bij de pop de kleur van de grote vleugelpennen zwartbruin is, terwijl dit bij de man zwart is.

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE BOURKSPARKIET.

Van alle neophemasoorten is het domestikatieproces van de bourks het verst gevorderd, zover reeds dat we zelden exemplaren aantreffen waarbij de oorspronkelijke wildkleur nog aanwezig is. Bij de oorspronkelijke wildkleur was het gele carotenoïde nog niet tot de vleugelveertjes doorgedrongen en was de aanwezigheid van het gele carotenoïde nog hoofdzakelijk beperkt tot de borst- en buikbevedering waar het zich zeer spaarzaam met het daarin aanwezige rode carotenoïde had vermengd. De wildvorm toont een bruine golftekening op een witte ondergrond, of anders gezegd, de randen van de vleugeldekveertjes zijn wit. Daar de kwekers kweekten zonder richtlijnen, werd in de loop van het domestikatieproces de oorspronkelijke wildvorm bijna geheel verdongen door exemplaren waarin het gele carotenoïde tot in de vleugelbevedering was doorgedrongen.

Kleurstoffen.

De bourksparkiet bezit in haar bevedering de volgende kleurstoffen.

- a. bruin eumelanine (verzwakte oxydatievorm van het zwarte eumelanine).
- b. rood carotenoïde.
- c. geel carotenoïde.

De bourksparkiet bezit zowel baarden van het algemene type als baarden van het structuële type, deze laasten bevinden zich o.a. aan de vleugelbocht en de voorhoofdsband. In fig.5 ziet u een dwarsdoorsnede getekend van een baard en haakjes van de vleugeldekbevedering. In het midden zien we de medulaire cellen, deze zijn niet omgeven door een bewolkte zone, maar het gehele gekeraliseerde deel van de baard bevat een tamelijk sterke concentratie van het bruine eumelanine, eenzelfde concentratie vinden we ook in de haakjes.

De baardpunten, over een lengte van ong. 1½ à 2 mm zijn kleurloos, ook de haakjes die zich daaraan bevinden zijn kleurloos. Het hart van een vleugeldekveer is dus bruin en de randen, die door de baardpunten worden gevormd zijn kleurloos. Aan de vleugelbocht zien we bleek ultramarine baarden en kleurloze haakjes. In de overgangszones tussen de ultramarine vleugelbocht en het bruine vleugeldek zien we veertjes waarvan de ene vlag de baarden ultramarin zijn en aan de andere vlag de baarden bruin, twee dwarsdoorsneden daarvan ziet u in fig. 6 getekend.

In deze uitgave zijn geen tekeningen opgenomen

Beide baarden zijn van het structurele type, maar bij de blauwe baard zien we dat het bruine melanine om de medulaire cellen is geconcentreerd en als een absorberende ondergrond functioneert, bij de bruine baard zien we dat het bruine melanine zich in de bewolkte zone heeft geconcentreerd en zich om de medulaire cellen heen absorberende ondergrond van melanine bevindt (door aanwezigheid van melanine in de bewolkte zone treedt het zgn. Tyndall-effect **niet** op). Tussen deze twee types van melanineconcentratie zien we soms per baard diverse overgangsstadia. De kopveertjes zijn ook van het algemene type en tonen een iets zwakkere melanineconcentratie als de vleugeldekveertjes. Bij de wildvorm ontbreekt in de baarden en haakjes van de vleugeldek-, rug- en stuit-bevedering het gele carotenoïde. In de gehele kopbevedering, uitgezonderd de veertjes van de voorhoofdsband en de oorstreek bevindt zich in mengverhouding rood en geel carotenoïde.

Op de keel, bovenborst, zijkant kop en nek zien we een rosigbruin beschubde kleur. Als we de veertjes van die delen onderzoeken zien we dat de baardtoppen over een lengte van ong. 0.4 mm bruin zijn. Bestuderen we een doorsnede van een baard over het roodbruine deel dan zien we dat de gekeraliseerde cortex oranjerood (dus de mengkleur) carotenoïde bevat, maar tussen de medulaire cellen zien we enkele bruine melaninekorrels, wat de oranjerode carotenoïde mengkleur geeft als totaal kleur iets roseachtig. De gehele totaal kleur van de veertjes wordt nog sterker verbruind door de bruine baardpunten. Naar de onderborst en de buik toe wordt het bruine eumelanine aanzienlijk gereduceerd, op de buik zien we de zuivere carotenoïde mengkleur oranjerood.

Het blauw dat we bij de bourks zien is bleker van kleur dan bijv. het blauw van de splendid. Deze opgebleekte kleur wordt veroorzaakt door het bruine eumelanine, dat een minder absorberend vermogen heeft dan het zwarte eumelanine, dus het spectrale blauw wordt verzwakt omdat minder lichtstralen door het melanine worden geabsorbeerd. We krijgen het zgn. cinnamon blauw, dat we ook bij de cinnamon grasparkieten waarnemen. Het blauw dat we op de broek, dijen en onderstaartdekveren zien, wordt ten eerste opgebleekt door de aanwezigheid van het bruine eumelanine om de kern en ten tweede door een reductie van het aantal melaninekorrels in de baarden.

Om nog even op de hals en bovenborstbevedering terug te komen, hebben we vastgesteld dat in sommige door ons onderzochte veertjes, in de haakjes een per exemplaar verschillende bruine eumelanine concentratie kan optreden, afhankelijk van de sterkte van deze concentratie zal de totaalkleur van die veervelden rossiger of meer naar het oranje-rood nijken. Een sterkere concentratie in de haakjes zal de totaalkleur verbruinen (dus meer naar rose) met een zwakkere concentratie krijgen we meer oranje-rode totaalkleur. Ook de concentratie van de carotenoïdekleurstof kan aanmerkelijk variëren. In de standaard wordt een sterke carotenoïdeconcentratie vereist, deze kan echter door verschillende oorzaken verzwakt worden. Bij sommige exemplaren zien we een aanzienlijke carotenoïdereductie in de haakjes (de buikbevedering) waardoor deze nagenoeg kleurloos zijn, bij een nog sterkere reductie wordt ook het carotenoïde uit de baardtoppen verdrongen en een derde oorzaak vinden we in een verdunning van de concentratie carotenoïdekristallen in zowel de baard als de haakjes. Door een zogevuldige selectie is het mogelijke de carotenoïde kleur op te voeren.

De carotenoïdevorming.

De carotenoïde kleurstoffen zijn omzettingsproducten van het via de voeding opgenomen carotenoïde lutein. Dit omzettingsproces wordt via de werking van erfelijke factoren in het vogellichaam geregeld. Dit omzettingsproces kan gestoord worden en de oorzaak van deze storing is weer gelegen in de erfelijke factoren. Een veel voorkomende storing, die we bij meerdere vogelsoorten hebben waargenomen is het wegvallen van de mogelijkheid het via de voeding opgenomen lutein om te zetten in de vedercellen. Bij de bourksparkiet ligt dit proces tot nu toe net omgekeerd. Ook bij de oorspronkelijke wildvorm van de bourks werd geel carotenoïde gevormd, maar dit bleef beperkt tot de borst en buikbevedering.

Gedurende het domstikatieproces heeft zich de vorming van het gele carotenoïde uitgebreid tot het gehele vederpak. Dit is geen plotseling opgetreden mutatie geweest, maar een geleidelijke vermeerdering, hoogstwaarschijnlijk veroorzaakt door een voorkeur van de kweker die steeds de exemplaren met het meeste gele carotenoïde aan elkaar paarden. Iets dergelijks is ook al opgetreden bij de vorming van het rode carotenoïde. Met het oog op deze ontwikkeling ligt het instellen van een gele (met een sterke concentratie geel carotenoïde) en een rode (met een zo sterk mogelijke concentratie rood carotenoïde) serie voor de hand.

De melaninereductiefactoren.

Tot nu toe kennen we bij de bourks drie melaninereductiefactoren, het enige verschil tussen deze reductiefactoren is de sterkte van hun werking en de manier waarop zij vererven, maar dat zal later behandeld worden in het hoofdstuk vererving. De cinnamonfactor noemen we de factor die het zwarte eumelanine in zandkleurig bruin eumelanine verandert, maar de wildvorm van de bourksparkiet bezit dit zandkleurige eumelanine alreeds, dit in tegenstelling met de grassparkiet, waar de zgn. cinnamonmutatie het zwarte eumelanine in bruin eumelanine veranderde. Al de reductiefactoren die bij de bourks zijn opgetreden veroorzaken een reductie van het al in de wildvorm aanwezige bruine eumelanine.

Deze factoren zijn in kwekerskringen bekend als de isabel- de fallow en de pastefactor. In fig. 7a zien we een doorsnede van een baard van een vleugeldekveertje van de fallow, in fig. 7b van een overeenkomende baard van een pastel en in fig. 7c van een isabel. U ziet dat zich om de medulaire cellen van geen van deze baarden melaninekorrels bevinden, de concentratie bij de pastel in de top van de baard (extal) is ong. 50% van de sterkte die we in de wildvorm vinden, ook in de haakjes zien we een reductie van ong. 50%. In de baard van de isabel zien we een totale reductie van het melanine, maar de concentratie in de haakjes is nagenoeg gelijk als de concentratie bij de pastel en de fallow. De schachten van de veren bezitten bij de fallow wel melanine en bij de isabel en de pastel zo goed als geen melanine.

In deze uitgave zijn geen tekeningen opgenomen

Wel moeten we rekening houden met het feit dat de reductiefactoren in hun werking tamelijk variabel zijn, we zullen pastellen met een sterkere reductie zien en isabel met een zwakkere reductie. De opmerkelijkste verschillen zien we bij ogen. Zowel de isabel als de fallow bezitten donkerrode ogen, de pastel daarentegen heeft dezelfde oogkleur als de wildvorm.

De oogkleur.

Bij de bevruchting begint al direct de vermeerdering van deze ene gevormde cel door deling.

Niet alleen vermeerderen zich door deling de cellen, maar gedurende dit delingsproces gaan de cellen zich differentiëren, we krijgen a.h.w. een specialisatie van de cellen, groepen cellen gaan zich vormen die ieder hun specifieke taak krijgen in de bouw van het lichaam. Zo krijgen we een groep die men de melanoblasten noemt, speciale cellen voor de melaninevorming. Pas als hun tijd gekomen is ondergaan deze cellen weer een verandering en differentiëren zij zich in melanocyten. Bij het optreden van reductiefactoren wordt de werking van deze melanocyten aangetast, andere specifieke cellen werken in op de functie van deze melanine producerende melanocyten. Deze cellen bevinden zich in de vederzakjes maar ook zijn dergelijke cellen aanwezig in de oogstreek.

Niet ieder deel van het lichaam (bevedering) ontvangt op dezelfde tijd de kleurstof. Zo weten we nu dat het melanine in het oog zich vormt omstreeks de vierde dag na de bevruchting, maar de melaninesatie van de bevedering vormt zich pas op de zevende dag na de bevruchting. Bij de pastels zien we nu het verschijnsel dat op de vierde dag de reductie van het melanine nog geen rol speelt, de ogen ontvangen nog de volle concentratie melanine, maar als het op de zevende dag tijd is om de bevedering te melaniseren, blijkt dat dan deze reductiefactoren wel degelijk een rol spelen. Bij de isabel en de fallow daarentegen spelen die reductiefactoren op de vierde dag al een rol, vandaar dat de melanisatie van de ogen aanzienlijk gereduceerd is.

STANDAARD VAN DE BOURKSPARKIET.

Formaat:

De lengte is ongeveer 24 cm. Het type moet aangepast zijn aan het formaat van de bourks.

Model:

De ruglijn moet van de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De borst is van voor gezien tamelijk breed. Van opzij gezien moet de borst een strakke gebogen lijn vormen. Het achterlijf mag niet de indruk wekken uitgezakt te zijn. De hals is kort en breed. Van opzij gezien heeft de bourksparkiet een slanke gestalte, de rechte rug en de strakke, gebogen lijn van de borst en onderlijf met in het verlengde de tamelijk lange staart geeft de vogel een wigvorm. Door een wat breder gedragen staart heeft de bourksparkiet niet de sierlijke lijn van b.v. de elegantparkiet.

Kop:

De kop moet qua grootte en breedte passen bij het postuur van de bourksparkiet. De schedellijn is bij de man gelijkmatig en moet vloeiend verlopen tot in de nek. Bij pop mag de schedel iets zijn afgeplat. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Houding:

De bourksparkiet moet onder een hoek van 50° met het horizontaal stevig op zijn poten staan en wel zodanig dat het onderlichaam los van de zitstok blijft. De pop mag onder een iets kleinere hoek op stok zitten. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen, de vleugelpunten moeten sluiten op de bovenstaartdekveren.

Konditie:

De konditie is een eerste vereiste, wanneer een vogel niet in konditie is, zal hij nooit voor een hoge waardering in aanmerking kunnen komen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen krommen stevig om de stok. De bourksparkiet heeft aan elke poot vier tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren zijn gericht. Elke teen is voorzien van een gelijkmatig gebogen nagel.

Snavel:

De snavel is temlijk klein, de punt raakt (bijna) de bevedering. de bovensnavel moet de ondersnavel omsluiten.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn en strak gedragen te worden. Van de handpennen moeten er zeven zichtbaar zijn. Van de staartpunten hebben de twee buitenste ongeveer de halve lengte van de staart, de op een na buitenste pennen zijn ongeveer 1,5 cm korter dan de rest van de pennen.

WILDVORM BOURKSPARKIET. (man en pop)

Kop en masker:

Voorhoofdsband, doorlopend boven het oog en uitvloeiend naar de achterkop, bleek ultramarijn blauw.

Bovenschedel en achterkop donker bruin. Teugel en oorstreek vuil wit. Hals diep roze met een donkerbruine regelmatige golftekening, welke doorloopt via de wangen tot de nek, waar deze kleur geleidelijk overgaat in de mantelkleur.

NOOT: Bij de pop ontbreekt de voorhoofdsband.

Vleugels:

De vleugelbochten zijn ultramarijn blauw uitlopend in de vleugelrand. De mediale en buitenste vleugeldekveren totten een donkerbruine, regelmatige golftekening op een gele ondergrond (bij de geelbruinserie) of op een roze ondergrond (bij de roodbruin-serie). De grote vleugelpennen zijn donkerbruin met een blauwe buitenvlag.

Lichaam:

Keel en borst diep rose met een donkerbruine, regelmatige golftekening, dit gaat geleidelijk over in de iets dieper rose gekleurde buik en onderbuik. Deze rose kleur loopt door tot de anaalstreek. De zijkanten van de borst, de flanken en stuit zijn egaal bruin. De broek, dijen en anaalstreek zijn bleek ultramarijn blauw. De mantel en rug zijn egaal donkerbruin.

Staart:

Bovenstaartdekveren donkerbruin, onderstaartveren licht blauw. Bovenste grote staartdekveren donkerbruin, met een donker ultramarijn blauwe randen, onderste grote staartveren vuil wit. In ruststand lijkt de gehele staart omzoomd door een smalle witte band.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Snavel donkergrijs.

Poten:

Donkerbruin, nagels zwart.

Formaat:

24 cm.

ISABEL BOURKSPARKIET. (man en pop)

Kop en masker:

Voorhoofdsband, doorlopend boven het oog en uitvloeiend naar de achterkop, blauw-overgoten (wit met een blauwe waas). Bovenschedel en achterkop rose-bruinovergoten. Teugel en oorstreek wit. Hals diep warm rose met een nauwelijks waarneembare regelmatige golftekening, welke doorloopt via de wangen tot de nek, waar deze kleur geleidelijk overgaat in de mantelkleur.

NOOT: Bij de pop ontbreekt de voorhoofdsband.

Vleugels:

De vleugelbochten zijn blauw-overgoten uitlopend in de vleugelrand. De mediale en buitenste vleugeldekveren zijn geel-bruin (beige) op een lichtgele ondergrond (bij de geelserie) of op een rose ondergrond (bij de roodserie). De grote vleugelpennen zijn bleek-bruin met een nagenoeg witte buitenvlag.

Lichaam:

Keel en borst diep rose met een nauwelijks waarneembare golftekening, die geleidelijk overgaat in een iets dieper rose gekleurde buik en onderbuik. Deze rose kleur loopt door tot de anaalstreek. De zijkanten van de borst, de flanken en de stuit zijn egaal bleek-geel met een rose waas. De broek, dijen en anaalstreek zijn blauw-overgoten. De mantel en de rug zijn lichtgeel.

Staart:

Bovenstaartdekveren geel-bruin, onderstaartdekveren wit. Bovenste grote staartdekveren bleekbruin met witte randen, onderste grote staartveren wit. In ruststand lijkt de gehele staart omzoomd door een smalle witte band.

Ogen:

Helder rood.

Snavel:

Vuil wit. Neusdop rose.

Poten:

Vleeskleurig. Nagels vuil wit.

Formaat:

24 cm.

PASTEL BOURKSPARKIET. (man en pop)

Kop en masker:

Voorhoofdsband, doorlopend boven het oog en uitvloeiend naar de achterkop, bleek hemelsblauw. Bovenschedel en achterkop bleek bruin met een rose waas. Teugel en oorstreek wit. Hals diep, warm rose met een bleek-bruine, regelmatige golftekening, welke doorloopt via de wangen tot de nek, waar deze kelur geleidelijk over gaat in de mantelkleur.

NOOT: Bij de pop ontbreekt de voorhoofdsband.

Vleugels:

De vleugelbochten zijn hemelblauw uitlopend in de vleugelrand. De mediale en buitenste vleugeldekveren tonen een bleke, bruine, regelmatige golftekening op een rose ondergrond (bij de rood-bruin serie). De grote vleugelpennen zijn bleek-bruin met een bleek-blauwe buitenvlag.

Lichaam:

Keel en borst diep rose met een vage, bruine, regelmatige golftekening, die geleidelijk over gaat in een iets dieper rose gekleurde buik en onderbuik. Deze rose kleur loopt door tot de anaalstreek. De zijkanten van de borst, de flanke en de suit zijn egaal bleek-bruin met een warme rose waas. De broek, dijen en anaalstreek zijn bleek-blaauw. De mantel en de rug zijn egaal bleek-bruin met een rose waas.

Staart:

Bovenstaartdekveren bleek-bruin, onderstaartdekveren wit met een minimale blauwe waas. Bovenste grote staartdekveren bleek-bruin, met licht hemelsblauwe randen, onderste grote staartveren wit. In ruststand lijkt de gehele staart omzoomd door een smalle witte band.

Ogen:

Donker bruin.

Snavel:

Lichtgrijs. Neusdop vleeskleurig.

Poten:

Bleek-bruin. Nagels grijs.

Formaat:

24 cm.

FALLOW BOURKSPARKIET. (man en pop)**Kop en masker:**

Voorhoofdsband, doorlopend boven het oog en uitvloeiend naar de achterkop bruin met een warme rose waas. Teugel en oorstreek vuil wit. Hals diep warm rose met een bruine, regelmatige golftekening, welke doorloopt via de wangen tot de nek, waar deze kleur geleidelijk over gaat in de mantelkleur.

NOOT: Bij de pop ontbreekt de voorhoofdsband.

Vleugels:

De vleugelbochten zijn hemelsblauw uitlopend in de vleugelrand. De mediale en buitenste vleugeldekveren tonen een warme, bruine, regelmatige golftekening op een gele ondergrond (bij de geel-bruinserie) of op een rose ondergrond (bij de roodbruinserie). De grote vleugelpennen zijn bruin met een blauwe buitenvlag.

Lichaam:

Keel en borst diep rose met een vage bruine, regelmatige golftekening, dit gaat geleidelijk over in een iets dieper rose gekleurde buik en onderbuik. Deze rose kleur loopt door tot de anaalstreek. De zijkanten van de borst, de flanken en de stuit zijn egaal bruin met een warme rose waas. De broek, dijen en anaalstreek zijn hemelsblauw. De mantel en rug egaal bruin met een rose waas.

Staart:

Bovenstaartdekveren bruin, onderstaartdekveren wit met een bleekblauwe waas. Bovenste grote staartdekveren bruin, met hemelsblauwe randen, onderste grote staartveren bruin, met hemelsblauwe randen, onderste grote staarteren vuil wit. In ruststand lijkt de gehele staart omzoomd door een smalle witte band.

Ogen:

Donkerrood.

Snavel:

Hoornkleurig. Neusdop vleeskleurig.

Poten:

Bruin. Nagels donker bruin.

Formaat:

24 cm.

OPALINE BOURKSPARKIET. (man en pop)

Kop en masker:

Bovenschedel en achterkop helder diep rose. Hals diep rose met een minimale zeer fijne donkerbruine regelmatige golftekening, welke doorloopt via de wangen tot de nek, waarbij de wangen wat grauwer van kleur zijn en deze kleur geleidelijk overgaat in de mantelkleur. Op het voorhoofd en rond de ogen is de rose kleur bij de man lichter.

Vleugels:

De vleuglbochten zijn bleek ultramarijn blauw uitlopend in de witte vleugelrand. De vleugeldekken tonen een donker bruine, regelmatige golftekening op een gele ondergrond (bij de geelbruin-serie) of op een roze ondergrond (bij de roodbruin-serie). De grote vleugelpennen zijn donkerbruin met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag en een witte vleugelspiegel.

Lichaam:

Keel en borst helder diep rose met een minimale zeer fijne donkerbruine, regelmatige golftekening, dit gaat geleidelijk over in de rose gekleurde buik en onderbuik. Deze rose kleur loopt door tot de anaalstreek. De zijkanten van de borst, flanken, stuit en dijen zijn helder diep rose. De mantel en rug zijn helder diep rose.

Staart:

Bovenstaartdekveren rose, onderstaartdekveren wit met een blauwe waas. Bovenkant staart aan de basis rose, naar de punt steeds bruiner wordend. In ruststand lijkt de gehele staart omzoomd door een smalle witte band.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Snavel hoornkleurig.

Poten:

Lichtbruin, nagels grijs.

Formaat:

24 cm.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BOURKSPARKIET.

Van alle neophemasoorten is bij de bourksparkiet het domestikatiedproces het verst gevorderd. Dit domestikatiedproces heeft er ook toegeleid, dat we regelmatig exemplaren aantreffen, die zonder meer te smal van model zijn. Om degeneratie in de hand te houden moet de formaat- en modeleis dan ook streng gehandhaafd worden. Wat de veugeltekening betreft moet gestreefd worden naar of een gele ondergrondkleur of een rode ondergrondkleur. Een tweekleurige ondergrondkleur wordt als foutief beoordeeld. Ten aanzien van de kleur kan gesteld worden, dat de mannelijke exemplaten over het algemeen iets helderder van kleur zijn dan de vrouwelijke exemplaren. Bij de man moet de bleek ultramarijn blauwe voorhoofdsband duidelijk aanwezig zijn. Bij de pop zijn de vleugelbochten minder sprekend dan bij de man. De verschillende mutaties van de bourksparkiet hebben tot nu toe kwekers en keurmeesters altijd voor raadsels gezet.

Dit is niet in de laatste plaats te danken (wijten) aan de in de volksmand genoemde "gele Bourks". Door veel liefhebbers (kwekers) worden de mutanten fallow, pastel en isabel "gele Bourks" genoemd. Dat hierdoor veel kruisingen met de verschillende mutanten tot stand kwamen, laat zich raden. De T.C. heeft gemeend in deze standaard de mutaties zo te moeten omschrijven, dat dit overeenkomt met dezelfde mutaties in andere vogelsoorten, en ook overeenkomt met de tekeningen op pagina 5 t/m 10 van de vederstructuur.

Bij de fallow zien we dan ook een vogel die de wildvorm het dichtst benadert. De fallow is een wat valer gekleurde vogel dan de wildvorm met een iets meer sprekend rose en geel. Een duidelijk kenmerk t.o.v. de wildvorm is het rode oog.

De pastel is zoals de naam al aangeeft een voor 50% in (bruin) melanine opgebleekte vogel, waarbij het rose en geel hun oorspronkelijke kleur behouden. Ook de blauwe kleur wordt voor 50% opgebleekt. De isabel is de lichtste mutant. Een vogel die de benaming "gele" Bourks (bijna) kan waarmaken. De vogel geeft op afstand ook echt de indruk een gele vogel te zijn. Pas van dichtbij kan men de oorspronkelijke Bourkstekening nog vaag waarnemen.

De T.C. vraagt zich af, of de isabel geen combinatie vogel is van de fallow en de pastel. Immers een vogel die deze mutaties combineert, zal er precies zo uitzien als de omschreven isabel.

Omgevingen bij de kwekers niet te achterhalen zijn (men weet zelf niet wat men kweekt en weet ook niet de juiste benaming bij de vogels; kweker A zegt met de pastel te doen te hebben en kweker B noemt een uiterlijk zelfde vogel isabel of fallow) heeft de T.C. besloten alle drie de kleurslagen wel in de standaard op te nemen, maar zij hoopt dat mede door deze standaard de toekomst nog eens duidelijkheid zal verschaffen.

Bij de **opaline** bourksparkiet moet gestreefd worden naar een zo diep mogelijk egale rose lichaamskleur, met zo min mogelijk golftekening. Het blauwe voorhoofdsbandje alsmede de blauwe broekkleur dient bij deze mutatie te ontbreken.

Hoewel we bij de opaline-mutant vaak een grauwe wangkleur wordt aangetroffen, moet gestreefd worden naar een zo egaal mogelijke rose kopkleur. Ten aanzien van de vleugeltekening moet gestreefd worden naar een oorspronkelijk tekeningspatroon (zoals bij de wildvorm). Aangezien deze eis (nog) moeilijk te realiseren is, moeten eventuele afwijkingen (nog) niet zwaar aangerekend worden.

DE VERERVING VAN DE BOURKSPARKIET.

Een grote moeilijkheid is de vererving van de verschillende mutanten. Ook hier kunnen de kwekers geen duidelijkheid verschaffen, maar wel zijn veel kwekers er van overtuigd dat één van de mutaties geslachtsgebonden recessief vererft. Mogelijk is dit zoals bij de roodrugparkiet de pastelfactor.

DE VERERVING VAN DE OPALINE-MUTATIE.

Deze gemuteerde factor vererft geslachtsgebonden recessief. De formule voor de opaline man is $xop//xop$ en voor de pop is $xop//y$.

De mogelijke paringen tussen wildvorm en opaline zijn.

1. opaline ($xop//xop$) x opaline ($xop//y$) =
50% opaline mannen ($xop//xop$) en
50% opaline poppen ($xop//y$).
2. opaline ($xop//xop$) x wildvorm ($xop+//y$) =
50% wildvorm/opaline mannen ($xop+//xop$) en
50% opaline poppen ($xop//y$).
3. wildvorm ($xop+//xop+$) x opaline ($xop//y$) =
50% wildvorm/opaline mannen ($xop+//xop$) en
50% wildvorm poppen ($xop+//y$).
4. wildvorm/opaline ($xop+//xop$) x opaline ($xop//y$) =
25% wildvorm/opaline mannen ($xop+//xop$),
25% opaline mannen ($xop//xop$),
25% wildvorm poppen ($xop+//y$) en
25% opaline poppen ($xop//y$).
5. wildvorm/opaline ($xop+//xop$) x wildvorm ($xop+//y$) =
25% wildvorm mannen ($xop+//xop+$),
25% wildvorm opaline mannen ($xop+//xop$),
25% wildvorm poppen ($xop+//y$) en
25% opaline poppen ($xop//y$).

STANDAARD VAN DE TUQUOISINEPARKIET.

Formaat:

De lengte is ongeveer 24 cm. Het Type moet aangepast zijn aan het formaat van de turquoisineparkiet.

Model:

De ruglijn moet van de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechtlijn vormen. De borst is van voor gezien tamelijk breed. Van opzij gezien moet de borst een strakke gebogen lijn vormen. Het achter lijf mag niet de indruk wekken zwaar uitgezakt te zijn. De hals is kort en breed. Van opzij gezien heeft de turquoisineparkiet een slanke gestalte, de rechte rug en de strakke, gebogen lijn van de borst en onderlijf met in het verlengde de tamelijk lange staart geeft de turquoisineparkiet een wigvorm.

Kop:

De kop moet qua grootte en breedte passen bij het postuur. De gebogen lijn van de schedel is bij de man gelijkmatig en moet vloeiend verlopen tot in de nek. Bij de pop mag de schedel iets zijn afgeplat. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Houding:

De turquoisineparkiet moet onder een hoek van 60° met het horizontaal stevig op zijn poten staan en wel zodanig dat het onderlichaam los van de zitstok blijft. Deze hoek mag bij de pop iets kleiner zijn. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen. De vleugelpunten moeten sluiten op de bovenstaartdekveren.

Konditie:

De konditie is een eerste vereiste, wanner een vogel niet in konditie is, zal hij nooit voor een hoge waardering in aanmerking kunnen komen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen krommen stevig om de stok. Een turquoisineparkiet heeft aan elke poot vier tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren zijn gericht. Elke teen is voorzien van een gelijkmatig gebogen nagel.

Snavel:

De snavel is temelijk klein, de punt raakt (bijna) de bevedering. De bovensnavel moet de ondersnavel omsluiten.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn en strak gedragen te worden. Van de handpennen moeten er zeven zichtbaar zijn. Van de staartpennen zijn de twee middelste het langst, naar buiten toe worden de staartpennen trapsgewijs korter.

LICHTGROENE TURQUOISINEPARKIET. (man)

Kop en masker:

Voorhoofd ultramarijn blauw. Teugels, bef en wangen donker hemelsblauw. De teugel loopt ong. 8 mm door tot achter het oog, iets achter het oog op de bovensteschedel bevindt zich de kleurscheiding van de donkerhemelsblauwe masker en de donker grasgroene lichaamskleur. De kleurscheiding donker hemelsblauwe wangen donker grasgroene nek bevindt zich iets achter het oog. De kleurscheiding donker hemelsblauwe bef diep gele keel moet een strakke lijn op enkele millimeters onder ingetrokken snavelpunt.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren donker hemelsblauw. Aansluitend op de donker hemelsblauwe buitenste vleugeldekveren bevindt zich de donkerrode vleugelband. De overige vleugeldekbevedering donker grasgroen met een gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een ultramarijn blauwe buitenvlag met aan de uiteinden een flauw groen waas.

Lichaam:

Hals, borst, buik, flanken en anaalstreek diep geel. Op de hals en bovenborst is een fijne zwarte golftekening aanwezig. De mantel en stuit donker grasgroen.

Staat:

Middelste grote staartpennen donker grasgroen, buitenste staartveren diep geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker grasgroen onderstaartveren diepgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop zwart. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

24 cm.

LICHTGROENE TURQUOISINEPARKIET. (pop)

Kop en masker:

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef donker hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing donker hemelsblauwe masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de voorhoofdsband voorbij het oog loopt. De kleurscheiding donker hemelsblauwe bef diep groene borst bevindt zich op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. De kleurscheiding van donker hemelsblauwe masker mag iets ineenvloeien met de donker grasgroene lichaamskleur.

Vleugels:

De vleugelbocht is ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren donker hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering donker grasgroen met een gehamerde indruk. De grotevleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met aan de uiteinden een flauw groene waas.

Lichaam:

Circa 10 mm voor de pootinplant bevindt zich een horizontale scheiding tussen de diep grasgroene borst en de diep gele buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een fijne golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek diep geel. De mantel en stuit donker grasgroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker grasgroen, buitenste staartveren diep geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker grasgroen onderstaartdekveren diepgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop bruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

24 cm.

LICHTGROEN-PASTEL TURQUOISINEPARKIET. (man)**Kop en masker:**

Voorhoofd bleek ultramarijn blauw. Teugels, bef en wangen bleek hemelsblauw. De teugel loopt ong. 8 mm door tot achter het oog, iets achter het oog op de bovenschedel bevindt zich de kleurscheiding van de hemelsblauwe masker en de geelachtiggroene nek bevindt zich iets achter het oog. De kleurscheiding hemelsblauwe bef diep gele keel moet een strakke lijn zijn op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt.

Vleugels:

De vleugelbocht is bleek ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren bleek hemelsblauw. Aansluitend op de bleek hemelsblauwe buitenste vleugeldekveren bevindt zich de helder rode vleugelband. De overige vleugeldekbevedering geelachtiggroen met een iets gehammerde indruk. De grote vleugelpennen zijn grijs met een bleek ultramarijn blauwe buitenvlag met aan de uiteinden een flauw groengele waas.

Lichaam:

Hals borst, buik, flanken en anaalstreek diep geel. Op de hals en bovenborst is een fijne grijsze golftekening aanwezig. De mantel en stuit geelachtiggroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen geelachtiggroen, buitenste staartveren diep geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren geelachtiggroen onderstaartdekveren diepgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel grijs, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtgrijs, nagels grijs.

Formaat:

24 cm.

LICHTGROEN-PASTEL TURQUOISINEPARKIET. (pop)**Kop en masker:**

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef bleek hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing Hemlesblauwe masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de voorhoofdsband voorbij het oog loopt.

De kleurscheiding van het hemelsblauwe masker mag iets ineenvloeien met de geelachtiggroene lichaamskleur.

Vleugels:

De vleugelbocht is bleek ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren bleek hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering geelachtiggroen met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn grijs met een ultramarijn blauwe buitenvlag met aan de uiteinden een flauw groengele waas.

Lichaam:

Circa 10 mm voor de pootinplant bevindt zich de horizontale scheiding tussen de geelgroen overgoten borst en de diep gele buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een fijne golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek diep geel. De mantel en stuit geelachtiggroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen geelachtiggroen, buitenste staartveren diep geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren geelachtiggroen onderstaartdekveren diepgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel grijs, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtgrijs, nagels grijs.

Formaat:

24 cm.

ROOBUIK-TURQUOISINEPARKIET.

De roodbuik-varieteit kan in alle in deze standaard opgenomen kleurslagen van de turquoisineparkiet voorkomen.

Behoudens de buik-(en borst-) kleur is de Roodbuik-turquoisineparkiet gelijk aan de "normale" kleurslagen.

Van de Roodbuik-turquoise zijn twee variëteiten erkend:

Type 1: Een oranje-rode driehoek met de basis ca. twee centimeter voor de pootinplant en met de punt tot aan aars. Deze oranje-rode buik moet egaal van kleur zijn, met een zwakke gelige hamertekening.

Type 2: Het oranje-rood loopt vanaf het blauwe masker tot aan de onderstaartveren. Het oranje-rood op borst en buik moet egaal van kleur zijn en zo strak mogelijk afgetekend.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN TURQUOISINEPARKIET.

Het formaat moet zo fors mogelijk zijn, maar qua type eisen we geen lompe en doorgezakte vogel. Tijdens het domestikatieproces kan het formaat en model geleidelijk veranderen. Om te voorkomen, dat op den duur de turquoisineparkiet te klein c.q. te smal worden, moet de formaat- en modeleis streng gehanteerd worden. Ook moet er op gelet worden, dat de kop van de turquoisineparkiet in verhouding is met het lichaam. Momenteel zijn er exemplaren, waarbij de kop te iel is t.o.v. het lichaam.

Bij de turquoisineparkiet moet, nu ook de roodbuik gestandaardiseerd is, een diepe gele buikkleur zonder rode aanslag worden geëist. Ook de borstkleur bij deman moet zo geel mogelijk zijn met een fijne golftekening. De dekkleur bij de lichtgroen turquoisineparkiet moet donker grasgroen zijn met een zwakke hamertekening. Hoewel bij de mannen de rode vleugelbalk in ruststand soms nauwelijks opvalt, moet deze wel duidelijk, ononderbroken en symmetrisch aanwezig zijn. Ten aanzien van een strakke sftekening mogen geen al te zware eisen worden gesteld.

Bij de **pastel**-mutatie moet een egale lichaamskleur verlangd worden, wleke niet zo veel opgebleekt mag zijn, dat een vuil gele lichaamskleur ontstaan (moet ca. 50% gereduceerd zijn). Ook de blauwe vederpartijen zijn opgebleekt, het contrast met de sterker opgebleekte lichaamskleur is groter dan bij de wildvorm. Ten aanzien van de buikkleur dienen bij de pastel-mutatie dezelfde eisen gesteld te worden als bij de wildvorm. De vleugelbalk moet bij de pastel-mutatie helderder rood van kleur zijn dan bij de wildvorm, omdat het aanwezige eumelanine in deze vleugelbalk ook gereduceerd wordt.

Bij de **Roodbuik**-turquoisineparkieten moet gestreefd worden naar een egale rode buik- c.q. borst- en buikkleur met een zwakke gelige hamertekening. Tussenvormen van de "geelbuik" en de "roodbuik" dienen streng bestraft te worden.

DE VERERVING VAN DE PASTEL-MUTATIE.

Deze gemuteerde factor vererft autosomaal recessief.

De formule voor zowel de pastel man en pop is p//p.

De mogelijke paringen tussen wildvorm en pastel zijn:

1. pastel (p//p) x pastel (p//p) =
100% pastel (p//p).
2. pastel (p//p) x wildvorm (p+//p+) =
100% wildvorm/pastel (p+//p).
3. wildvorm/pastel (p+//p) x wildvorm/pastel (p+//p) =
25% wildvorm (p+//p+),
50% wildvorm/pastel (p+//p) en
25% pastel (p//p).
4. wildvorm/pastel (p+//p) x pastel (p//p) =

50% wildvorm/pastel (p+//p) en
50% pastel (p//p).

STANDAARD VAN DE SPLENDIDPARKIET.

Formaat:

De lengte is ongeveer 23 cm. Het type moet aangepast zijn aan het formaat van de splendidparkiet.

Model:

De ruglijn moet van de net tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De borst is van voor gezien tamelijk breed. Van opzij gezien moet de borst een strakke gebogen lijn vormen. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar uitgezakt te zijn. De hals is kort en breed. Door een wat geblokter lichaam, een wat forsere kop en ook een t.o.v. de andere neophema's wat kortere staart lijkt de splendidparkiet wat gedrongender dan de overige neophema's.

Kop:

De kop moet qua grootte en breedte passen bij het postuur. De gebogen lijn van de schedel is bij de man gelijkmatig en moet vloeiend verlopen tot in de nek. Bij de pop mag de schedel iets zijn afgeplat. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

Houding:

De splendidparkiet moet onder een hoek van ongeveer 50° met het horizontaal stevig op zijn poten staan en zodanig dat het onderlichaam los van de zitstok blijft. Deze hoek mag bij de pop iets kleiner zijn. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen, de vleugelpunten moeten sluiten op de bovenstaartdekveren.

Konditie:

De konditie is een eerste vereiste, wanneer een vogel niet in konditie is, zal hij nooit voor een hoge waardering in aanmerking kunnen komen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen krommen stevig om de stok. De splendidparkiet heeft aan elke poot vier tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren zijn gericht. elke teen is voorzien van een gelijkmatig gebogen nagel.

Snavel:

De snavel is tamelijk klein, de punt raakt (bijna) de bevedering. De bovensnavel moet de ondersnavel omsluiten.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn en strak gedragen te worden. Van de handpennen moeten er zeven zichtbaar zijn. Van de staartpennen zijn de vier middelste het langst, naar buiten toe worden de staartpennen trapsgewijs korter.

LICHTGROENE SPLENDIDPARKIET. (man)

Kop en masker:

Voorhoofd donker ultramarijn blauw overgaand in donker hemelsblauw tot de scheiding met de donker grasgroene bovenkop. Deze kleurscheiding moet zich zo ver mogelijk op de schedel bevinden. Wangen en zijkant kop hemelsblauw, bef donker ultramarijn blauw. De kleurscheiding ultramarijn blauwe bef rode borst moet een strakke lijn zijn op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. Deze lijn doorgetrokken vormt de scheiding van de hemelsblauwe kopzijden en de donker grasgroene nek, waarbij deze scheiding niet strak is afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering donker grasgroen met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Een à anderhalve cm onder de vleugelbochten bevindt zich de horizontale scheiding tussen de rode borst en de diep gele buik. Gestreefd moet worden naar een strakke kleurscheiding. De rode borstvlak moet eenkleurig zijn en zich uitstrekken van vleugelbocht tot vleugelbocht over de gehele breedte van de borst en a.h.w. onder de vleugels verdwijnen. Buik, lenden en anaalstreek diep geel. De mantel en stuit donker grasgroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker grasgroen, buitenste staartveren diep geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker grasgroen, onderstaartdekveren diepgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop grijsbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

23 cm.

LICHTGROENE SPLENDIDPARKIET. (pop)

Kop en masker:

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef donker hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing donker hemelsblauw masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de teugel voorbij het oog loopt. De kleurscheiding donker hemelsblauwe bef groene borst bevindt zich op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. De kleurscheiding van het donker hemelsblauwe masker met de donker grasgroene lichaamskleur is niet strak afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering donker grasgroen met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Circa 10 mm voor de pootinplant bevindt zich de horizontale scheiding tussen de groene borst en de gele buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een vage golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek geel. De mantel en stuit donker grasgroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker grasgroen, buitenste staartveren geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker grasgroen, onderstaartdekveren geel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop grijsbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROENE SPLENDIDPARKIET. (man)

Kop en masker:

Voorhoofd donker ultramarijn blauw overgaand in donker hemelsblauw tot de scheiding met de donker zeeegroene bovenkop. Deze kleurscheiding moet zich zover mogelijk op de schedel bevinden. Wangen en zijkant kop hemelsblauw, bef donker ultramarijn blauw. De kleurscheiding ultramarijn blauwe bef roze borst moet een strakke lijn zijn op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. Deze lijn doorgetrokken vormt de scheiding van de hemelsblauwe kopzijden en de donker zeeegroene nek, waarbij deze scheiding niet strak is afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering donker zeeegroen met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Een à anderhalve cm onder de vleugelbochten bevindt zich de horizontale scheiding tussen de roze borst en de bleek gele buik. Gestreefd moet worden naar een strakke kleurscheiding. De roze borstvlak moet eenkleurig zijn, zwak zwart gehamerd en zich uitstrekken van vleugelbocht tot vleugelbocht over de gehele breedte van de borst en a.h.w. onder de vleugels verdwijnen. Buik, lenden en anaalstreek bleek geel. De mantel en stuit donker zeeegroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker zeeegroen, buitenste staartveren bleek geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker zeeegroen, onderstaartdekveren bleekgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop grijsbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROENE SPLENDIDPARKIET. (pop)

Kop en masker:

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef donker hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing donker hemelsblauw masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de teugel voorbij het oog loopt. De kleurscheiding donker hemelsblauwe bef zeegroene borst bevindt zich op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. De kleurscheiding van het donker hemelsblauwe masker met de donker zeegroene lichaamskleur is niet strak afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldkeveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering donker zeegroen met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Circa 10 mm voor de pootinplant bevindt zich de horizontale scheiding tussen de zeegroene borst en de bleek gele buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een vage golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek bleek geel. De mantel en stuit donker zeegroen.

Staat:

Middelste grote staartpennen donker zeegroen, buitenste staartveren bleek geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker zeegroen onderstaartdekveren bleekgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop grijsbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROEN BLEEKBORST SPLENDIDPARKIET. (man)

Kop en masker:

Voorhoofd donker ultramarijn blauw overgaand in donker hemelsblauw met een geleidelijke overgang naar de grauwere, donker hemelsblauwe bovenkop. Deze kleurscheiding moet zich zo ver mogelijk op de schedel bevinden. Wangen en zijkant kop hemelsblauw, bef donker ultramarijn blauw. De kleurscheiding ultramarijine bef bleek zacht roze borst moet een strakke lijn zijn op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. Deze lijn doorgetrokken vormt de scheiding van de hemelsblauwe kopzijden en de grijs, donker hemelsblauwe nek, waarbij deze scheiding niet strak is afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering grijs donker hemelsblauw met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand. Een à anderhalve cm onder de vleugelbochten bevindt zich de horizontale scheiding tussen de bleek zacht roze borst en de vuilwitte buik.

Lichaam:

De borst is bleek zacht roze met een lichte zwarte golftekening. Deze bleek zacht roze borstvlak moet zich uitstrekken van vleugelbocht tot vleugelbocht over de gehele breedte van de borst en a.h.w. onder de vleugels verdwijnen. Buik, lenden en anaalstreek vuil wit. Mantel en stuit grijs donker hemelsblauw.

Staat:

Middelste grote staartpennen donker hemelsblauw, buitenste staartveren wit evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker hemelsblauw, onderstaartdekveren geel bewaasd.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop grijsbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROEN BLEEKBORST SPLENDIDPARKIET. (pop)

Kop en masker:

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef donker hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing donker hemelsblauwe masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de teugel voorbij het oog loopt. De kelurscheiding donker hemelsblauwe bef grijs, hemelsblauwe borst bevindt zich op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. De kleurscheiding van het donker hemelsblauwe masker vloeit ineen met de grijze hemelsblauwe lichaamskleur.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering grijs donker hemelsblauw met een gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Circa 10 mm voor de pootinplant bevindt zich de horizontale scheiding tussen de grijze hemelsblauwe borst en de vuil witte buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een vage golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek vuil wit. Mantel en stuit grijs donker hemelsblauw.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker hemelsblauw, buitenste staartveren wit evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker hemelsblauw onderstaartdekveren crèmewit.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop grijsbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

23 cm.

LICHTGROEN-CINNAMON SPLENDIDPARKIET. (man)

Kop en masker:

Voorhoofd ultramarijn blauw overgaand in hemelsblauw tot de scheiding met de lauriegroene bovenkop. Deze kleurscheiding moet zich zo ver mogelijk op de schedel bevinden. Wangen en zijkant kop en hemelsblauw, bef ultramarijn blauw. De kleurscheiding hemelsblauwe bef helder rode borst moet een strakke lijn zijn op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. Deze lijn doorgetrokken vormt de scheiding van de hemelsblauwe kopzijden en de lauriegroene nek, waarbij deze scheiding niet strak is afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering lauriegroen met een gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn bruin met een ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Een à anderhalve cm onder de vleugelbochten bevindt zich de horizontale scheiding tussen de helder rode borst en de diep gele buik. Gestreefd moet worden naar een strakke kleurscheiding. De helder rode borstvlak moet eenkleurig zijn en zich uitstrekken van vleugelbocht tot vleugelbocht over de gehele breedte van de borst en a.h.w. onder de vleugels verdwijnen. Buik, lenden en anaalstreek diep geel. Mantel en stuit lauriegroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen lauriergroen, buitenste staartveren diep geel evenals de onder zijde van de staart. Bovenstaartdekveren lauriergroen, onderstaartdekveren diep geel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtbruin, nagels donkerbruin.

Formaat:

23 cm.

LICHTGROEN-CINNAMON SPLENDIDPARKIET. (pop)

Kop en masker:

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing hemelsblauwe masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de teugel voorbij het oog loopt. De kleurscheiding donker hemelsblauwe bef licht lauriergroene borst bevindt zich op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. De kleurscheiding van het donker hemelsblauwe masker met de lauriergroene lichaamskleur is niet strak afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is hemels blauw, de buitenste vleugeldeken hemelsblauw. De overige vleugeldekebevedering lauriergroen met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn bruin met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Circa 10 mm voor de pootplant bevindt zich de horizontale scheiding tussen de licht lauriergroene borst en de gele buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een vage golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek geel. Mantel en stuit lauriergroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen lauriergroen, buitenste staartveren geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren lauriergroen, onderstaartdekveren geel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtbruin, nagels donkerbruin.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROEN-CINNAMON SPLENDIDPARKIET. (man)

Kop en masker:

Voorhoofd ultramarijn blauw overgaand in hemelsblauw tot de scheiding met de bruin-zeegroene achterkop. Deze kleurscheiding moet zich zover mogelijk op de schedel bevinden. Wangen en zijkant kop hemelsblauw, bef ultramarijn blauw. De kleurscheiding hemelsblauwe bef roze borst moet een strakke lijn zijn op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. Deze lijn doorgetrokken vormt de scheiding van de hemelsblauwe kopzijden en de donker bruin-zeegroene nek, waarbij deze scheiding niet strak is afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldeken hemelsblauw. De overige vleugeldekebevedering donker bruin-zeegroen (bruin-geel) op een zeegroene ondergrond met een gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn bruin met een ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Een à anderhalve cm onder de vleugelbochten bevindt zich de horizontale scheiding tussen de roze borst

en de bleek gele buik. Gestreefd moet worden naar een strakke kleurscheiding. De roze borstvlak moet eenkleurig zijn en zich uitstrekken van vleugelbocht tot vleugelbocht over de gehele breedte van de borst en a.h.w. onder de vleugels verdwijnen. Buik, lenden en anaalstreek bleek geel. Mantel en stuit donker bruin-zeegroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker bruin-zeegroen, buitenste staartveren bleek geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker bruin-zeegroen onderstaartdekveren bleek geel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtbruin, nagels donkerbruin.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROEN-CINNAMON SPLENDIDPARKIET. (pop)

Kop en masker:

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing hemelsblauwe masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de teugel voorbij het oog loopt. De kleurscheiding hemelsblauwe bef bruin-zeegroene borst bevindt zich op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. De kleurscheiding van het hemelsblauwe masker met de bruin-zeegroene lichaamskleur is niet strak afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is hemels blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering donker bruin-zeegroen met een gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn bruin met een ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Circa 20 mm voor de pootplant bevindt zich de horizontale scheiding tussen de bruin-zeegroene borst en de bleek gele buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een vage golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek bleek geel. Mantel en stuit donker bruin-zeegroen.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker bruin-zeegroen, buitenste staartveren bleek geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker bruin-zeegroen, onderstaartdekveren bleekgeel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtbruin, nagels donkerbruin.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROEN BLEEKBORST CINNAMON SPLENDIDPARKIET. (man)

Kop en masker:

Voorhoofdsband ultramarijn blauw overgaand in hemelsblauw met een geleidelijke overgang naar de grauwere, donker hemelsblauwe bruin bewaasde nek. Wangen en zijkant kop hemelsblauw, bef ultramarijn blauw. De kleurscheiding hemelsblauwe bef bleek zacht rose borst moet een strakke lijn zijn op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. Deze lijn doorgetrokken vormt de scheiding van de hemelsblauwe kopzijden en de grauwe, donker hemelsblauwe bruin bewaasde nek, waarbij deze scheiding niet strak is afgetekend.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw bruin bewaasd met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn bruin met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand. Een à anderhalve cm onder de vleugelbocht bevindt zich de horizontale scheiding tussen de bleek zacht roze borst en de vuilwitte buik.

Lichaam:

De borst is bleek zacht roze met een lichte bruine golftekening. Deze bleek zacht roze borstvlak moet zich

uitstrekken van vleugelbocht tot vleugelbocht over de gehele breedte van de borst en a.h.w. onder de vleugels verdwijnen. Buik, lenden en anaalstreek vuil wit. Mantel en stuit grauw, donker hemelsblauw bruin bewaasd.

Staart:

Middelste grote staartpennen donker hemelsblauw bruin bewaasd, buitenste staartveren wit evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker hemelsblauw bruin bewaasd, onderstaartdekveren wit.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtbruin, nagels donkerbruin.

Formaat:

23 cm.

LICHTZEEGROEN BLEEKBORST CINNAMON SPLENDIDPARKIET. (pop)

Kop en masker:

Voorhoofd, teugel, zijkant kop en bef hemelsblauw, een nuance lichter en minder helder van kleur dan bij de man. De begrenzing hemelsblauwe masker bevindt zich net voor het oog, waarbij de teugel voorbij het oog loopt. De kleurscheiding hemelsblauwe bef bruin-zeegroene borst bevindt zich op enkele millimeters onder de ingetrokken snavelpunt. De kleurscheiding van het hemelsblauwe masker mag iets ineenvloeien met de grauwe, hemelsblauw bruin bewaasde lichaamskleur.

Vleugels:

De vleugelbocht is diep ultramarijn blauw, de buitenste vleugeldekveren hemelsblauw. De overige vleugeldekbevedering grauw, hemelsblauw bruin bewaasd met een gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn bruin met een ultramarijn blauwe buitenvlag met een smalle hemelsblauwe rand.

Lichaam:

Circa 10 mm voor de pootinplant bevindt zich de horizontale scheiding tussen de grauwe, hemelsblauwe bruin bewaasde borst en de vuil witte buik. Een strakke kleurscheiding is vereist. Op de borst is een vage golftekening aanwezig. Buik, lenden en anaalstreek vuil wit. Mantel en stuit grauw, hemelsblauw bruin bewaasd.

Staart:

Middelste grote staartpennen hemelsblauw bruin bewaasd, buitenste staartveren wit evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker hemelsblauw bruin bewaasd, onderstaartdekveren crème wit.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Lichtbruin, nagels donkerbruin.

Formaat:

23 cm.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN SPLENDIDPARKIET.

Het formaat moet zo fors mogelijk zijn, maar qua type eisen we geen lompe doorgezakte vogel. Tijdens het domestikatiedproces kan het formaat en model geleidelijk veranderen. Om te voorkomen, dat op den duur de splendid te klein c.q. te smal worden, moet de formaat- en modeleis streng gehanteerd worden. Een belangrijk facet van de splendid man vormt de rode borstvlak. Deze borstvlak mag in geen geval te smal zijn en moet lopen van vleugel tot vleugel met een zo strak mogelijke afscheiding met de diep gele buikkleur.

Bij de keuring moet bij de beoordeling van de borstvlak zwaarder gelet worden op een voldoende breedte en egaal van kleur zijnde rode borstvlak dan op een scherpe scheiding van de rode borstvlak met de gele buikkleur. Het uitvloeien van het rood van de borstvlak in de gele buikkleur moet evenwel streng bestraft worden. Bij de pop daarentegen moet de borstkleur grasgroen zijn en niet te gelig met een vage golftekening. Het aanwezig zijn van rode veertjes of een rode gloed in de gele buikkleur dient eveneens streng bestraft te worden.

Bij de **zeegroen**-mutant moet gestreeft worden naar een zeegroen lichaamskleur, die noch te groen noch te blauw van kleur mag zijn. De buikkleur moet bleek egaal geel zijn, zonder een rose aanslag. De borstvlek moet bij de man egaal rose zijn, met een fijne zwarte golftekening.

Bij de **bleekborst**-mutant moet gestreefd worden naar een zo helder mogelijke hemelsblauwe lichaamskleur en zo wit mogelijke buikkleur. De bleekborst man moet een egaal bleek zacht roze borstkleur hebben met daarop een vage zwarte golftekening.

Bij de **cinnamon**-mutant moeten dezelfde eisen gesteld worden aan het rode en gele kleurbezit dan bij de lichtgroene (wildvorm). Door de verandering vna het zwarte eumelanine in bruin eumaline moet de dekkleur duidelijk bewaasd zijn, terwijl de vleugelpennen bruin moeten zijn. Ook wordt hierdoor bij de man de rode borstvlek helderder van kleur dn bij de wildvorm.

DE VERERVING VAN DE ZEEGROEN-MUTATIE.

Deze gemuteerde factor vererft autosomaal recessief. De formule voor zowel de zeegroen man en pop is $zg//zg/$

De mogelijke paringen tussen wildvorm en zeegroen zijn:

1. zeegroen ($zg//zg$) x zeegroen ($zg//zg$) =
100% zeegroen ($zg//zg$).
2. zeegroen ($zg//zg$) x wildvorm ($zg+//zg+$) =
100% wildvorm/zeegroen ($zg+//zg$).
3. wildvorm/zeegroen ($zg+//zg$) x wildvorm/zeegroen ($zg+//zg$) =
25% wildvorm ($zg+//zg+$),
50% wildvorm/zeegroen ($zg+//zg$) en
25% zeegroen ($zg//zg$).
4. wildvorm/zeegroen ($zg+//zg$) x zeegroen ($zg//zg$) =
50% wildvorm/zeegroen ($zg+//zg$) en
50% zeegroen ($zg//zg$).

DE VERERVING VAN DE BLEEKBORST-MUTATIE.

Deze gemuteerde factor vererft autosomaal recessief. De formule voor zowel bleekborst man en pop is $bl//bl$.

De mogelijke paringen tussen wildvorm en bleekborst zijn:

1. bleekborst ($bl//bl$) x bleekborst ($bl//bl$) =
100% bleekborst ($bl//bl$).
2. bleekborst ($bl//bl$) x wildvorm ($bl+//bl+$) =
100% wildvorm/bleekborst ($bl+//bl$).
3. wildvorm/bleekborst ($bl+//bl$) x wildvorm/bleekborst ($bl+//bl$) =
25% wildvorm ($bl+//bl+$),
50% wildvorm/bleekborst ($bl+//bl$) en
25% bleekborst ($bl//bl$).
4. wildvorm/bleekborst ($bl+//bl$) x bleekborst ($bl//bl$) =
50% wildvorm/bleekborst ($bl+//bl$) en
50% bleekborst ($bl//bl$)

DE VERERVING VAN DE CINNAMON-MUTATIE.

Deze gemuteerde factor vererft geslachtsgebonden recessief. De formule voor de cinnamon man is $xcin//xcin$ en voor de pop is $xcin//y$.

De mogelijke paringen tussen wildvorm en cinnamon zijn:

1. cinnamon ($xcin//xcin$) x cinnamon ($xcin//y$) =
50% cinnamon mannen ($xcin//xcin$) en
50% cinnamon poppen ($xcin//y$).
2. cinnamon ($xcin//xcin$) x wildvorm ($xcin+//y$) =

- 50% wildvorm/cinnamon mannen (xcin+//xcin) en
50% cinnamon poppen (xcin//y).
3. wildvorm (xcin+//xcin+) x cinnamon (xcin//y) =
50% wildvorm/cinnamon mannen (xcin+//xcin) en
50% wildvorm poppen (xcin+//y).
4. wildvorm/cinnamon (xcin+//xcin) x cinnamon (xcin//y) =
25% wildvorm/cinnamon mannen (xcin+//xcin),
25% cinnamon mannen (xcin//xcin),
25% wildvorm poppen (xcin+//y) en
25% cinnamon poppen (xcin//y).
5. wildvorm/cinnamon (xcin+//xcin) x wildvorm (xcin+//y) =
25% wildvorm mannen (xcin+//xcin+),
25% wildvorm/cinnamon mannen (xcin+//xcin),
25% wildvorm poppen (xcin+//y) en
25% cinnamon poppen (xcin//y).

STANDAARD VAN DE ELEGANTPARKIET.

Formaat:

De lengte is ongeveer 25 cm. Het type moet aangepast zijn aan het formaat van de elegantparkiet.

Model:

De ruglijn moet van net tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De borst is van voor gezien tamelijk breed. Van opzij gezien moet de borst een strakke gebogen lijn vormen. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar uitgezakt te zijn. De hals is kort en breed. Van opzij gezien heeft de elegantparkiet een sierlijke slanke gestalte. De rechte rug en de strakke, gebogen lijn van borst en onderlijf met in het verlengde de tamelijk lange staart geeft de vogel een wigvorm. Door het t.o.v. de andere neophema's wat hoger gedragen vleugels lijkt de elegant parkiet wat slanker dan de overige neophema's.

Kop:

De kop moet qua grootte en breedte passen bij het postuur van de elegantparkiet. De schedellijn is bij de man gelijkmatig en moet vloeiend verlopen tot in de nek. Bij de pop mag de schedel iets zijn afgeplat. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten. Door de voorhoofdsband lijkt de kop van de elegantparkiet wat plat.

Houding:

De elegantparkiet moet onder een hoek van ongeveer 65° met het horizontaal stevig op zijn poten staan en wel zodanig dat het onderlichaam los van de zitstof blijft. De pop mag onder een iets kleinere hoek op stok zitten. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen, de vleugelpunten moeten sluiten op de bovenstaartdekveren.

Konditie:

De konditie is een eerste vereiste, wanneer een vogel niet in konditie is zal hij nooit voor een hoge waardering in aanmerking kunnen komen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen krommen stevig om de stok. Een elegantparkiet heeft aan elke poot vier tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren zijn gericht. elke teen is voorzien van een gelijkmatig gebogen nagel.

Snavel:

De snavel is tamelijk klein, de punt raakt (bijna) de bevedering. De bovensnavel moet de ondersnavel omsluiten.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn en strak gedragen te worden. Van de handpennen moeten er zeven zichtbaar zijn. Van de staartpennen zijn de twee middelste het langst, naar buiten toe worden de staartpennen trapsgewijs korter.

WILDVORM ELEGANTPARKIET. (man en pop)

Kop en masker:

De voorhoofdsband, een diep ultramarijne strook vlak boven de snavel met daarboven een smallere hemelsblauwe rand, loopt vanaf de snavel inzet en eindigt in een duidelijke hemelsblauwe driehoekje achter het oog. De bovenschedel, achterkop en nek olijfgroen. Bef en wangen tussen de snavel,

voorhoofdsband en oog helder geel. De bef gaat geleidelijk over in de olijfgele hals.

Vleugels:

De vleugelbocht en vleugelrand zijn diep ultramarijn blauw met daarop aansluitend een smalle hemelsblauwe rand. De overige vleugeldekbevedering licht olijfgroen met een iets gehamerde indruk. De grote vleugelpennen zijn zwart met een donker ultramarijn blauwe buitenvlag. Bij de meeste poppen zijn de grote vleugelpennen warmer van kleur (zwartbruin).

Lichaam:

Bovenborst licht olijfgroen. Borst, buik, flanken en anaalstreek diep geel met een groenige waas. Mantel en stuit olijfgroen. Een bleek oranje vlek tussen de poten geniet de voorkeur.

Staat:

Middelste grote staartpennen blauwgrijs, buitenste staartveren geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren olijfgroen, onderstaartdekveren geel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop zwartbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

25 cm.

LUTINO ELEGANTPARKIET. (man en pop)

Kop en masker:

Voorhoofdsband loopt vanaf de snavelinzet tot iets achter het oog en is helder wit. De bef, wangen, bovenschedel, achterkop en nek helder diep geel.

Vleugels:

De vleugelbocht en vleugelrand zijn helder wit. De overige vleugeldekbevedering helder diep geel. De grote vleugelpennen zijn wit met een gele buitenvlag.

Lichaam:

Borst, buik, flanken, anaalstreek, mantel en stuit helder diep geel. Een oranje vlek tussen de poten geniet de voorkeur.

Staat:

Staartpennen, bovenstaartdekveren en onderstaartdekveren geel.

Ogen:

Rood.

Snavel:

Neusdop vleeskleurig. Bovensnavel hoornkleurig.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Formaat:

25 cm.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN ELEGANTPARKIET.

De elegantparkiet moet zo fors mogelijk zijn. Om te voorkomen, dat gedurende het domestikatieproces het formaat en model geleidelijk verandert, moeten de formaat- en modeleis streng gehandhaafd worden. Bij de elegantparkiet man moet het voorhoofdsbandje duidelijk tot voorbij het oog waarneembaar en strak afgetekend zijn, bij de pop verdient dit de voorkeur. Ook een heldere lichaamskleur moet vereist worden, waarbij een oranje vlek tussen de poten de voorkeur geniet.

Bij de **lutino**-mutant moet een helder, diep gele lichaamskleur vereist worden. Het witte voorhoofdsbandje moet duidelijk tot voorbij het oog waarneembaar en strak afgetekend zijn. Ook bij de lutino geniet een oranje vlek tussen de poten de voorkeur. Tekening op de vleugels bij de lutino moet als een ernstige fout aangemerkt worden.

DE VERERVING VAN DE LUTINO-MUTATIE.

Deze gemuteerde factor vererft autosomaal recessief. De formule voor zowel de ino man en pop is ino//ino.

De mogelijke paringen tussen wildvorm en ino zijn:

1. ino (ino//ino) x ino (ino//ino) =
100% ino (ino//ino).
2. ino (ino//ino) x wildvorm (ino+//ino+) =
wildvorm/ino (ino+//ino).
3. wildvorm/ino (ino+//ino) x wildvorm/ino (ino+//ino) =
25% wildvorm (ino+//ino+)
50% wildvorm/ino (ino+//ino) en
25% ino (ino//ino).
4. wildvorm/ino (ino+//ino) x ino (ino//ino) =
50% wildvorm/ino (ino+//ino) en
50% ino (ino//ino).

STANDAARD VAN DE BLAUWVLEUGELPARKIET.

Formaat:

De lengte is ongeveer 23 cm. Het type moet aangepast zijn aan het formaat van de vogel.

Model:

De ruglijn moet van de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. De borst is van voor gezien tamelijk breed. Van opzij gezien moet de borst een strakke gebogen lijn vormen.

Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar uitgezakt te zijn. De hals is kort en breed. Door een wat gebloketer lichaam, een wat forsere kop en ook een t.o.v. de andere neophems's wat kortere staart lijkt de blauwvleugelparkiet wat gedrongender dan de overige neophema's.

Kop:

De kop moet qua grootte en breedte passen bij het postuur van de blauwvleugelparkiet. De schedellijn is bij de man gelijkmatig en moet vloeiend verlopen tot in de nek. Bij de pop mag de schedel iets zijn afgeplat. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten. Door de voorhoofdsband lijkt de kop van de blauwvleugelparkiet wat plat.

Houding:

De blauwvleugelparkiet moet onder een hoek van ongeveer 50° met het horizontaal stevig op zijn poten staan en wel zodanig dat het onderlijf los van de zitstok blijft. De pop mag onder een iets kleinere hoek op stok zitten. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen, de vleugelpunten moeten sluiten op de bovenstaartdekveren.

Konditie:

De konditie is een eerste vereiste, wanneer een vogel niet in konditie is, zal hij nooit voor een hoge waardering in aanmerking kunnen komen.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen krommen stevig om de stok. De blauwvleugelparkiet heeft aan elke poot vier tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren zijn gericht. Elke teen is voorzien van een gelijkmatig gebogen nagel.

Snavel:

De snavel is tamelijk klein, de punt raakt (bijna) de bevedering. De bovensnavel moet de ondersnavel omsluiten.

Bevedering:

De bevedering dient compleet te zijn en strak gedragen te worden. Van de handpennen moeten er zeven zichtbaar zijn. Van de staartpennen zijn de twee middelste het langst, naar buiten toe worden de staartpennen trapsgewijs korter.

WILDVORM BLAUWVLEUGELPARKIET. (man en pop)

Kop en masker:

Voorhoofdsband vanaf de snavelinzet tot aan het oog en is aan de basis donker ultramarijn blauw over haar gehele lengte, maet daarboven een licht ultramarijn blauwe strook. De bovenschedel, achterkop en nek donker olijfgroen. Bef en wangen tussen de snavel, voorhoofdsband en oog geel. De bef gaat geleidelijk over in de olijfgroene hals. Rondom het oog een smalle gele oogring.

Vleugels:

De vleugelbocht en vleugelrand zijn diep ultramarijn blauw met daarop aansluitend een hemelsblauwe zone, welke ongeveer de halve vleugelbreedte beslaat. De overige vleugelpennen zijn zwart met een

donker ultramarijn blauwe buitenvlag.

Lichaam:

Bovenborst olijfgroen. Borst, buik, flanken en anaalstreek geel met groenige waas. Mantel en stuit olijfgroen. Een oranke vlek tussen de poten geniet de voorkeur.

Staat:

Middelste grote staartpennen donker olijfgroen, buitenste staartveren geel evenals de onderzijde van de staart. Bovenstaartdekveren donker olijfgroen, onderstaartdekveren geel.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Neusdop zwartbruin. Bovensnavel donkergrijs tot zwart, ondersnavel iets lichter.

Poten:

Grijs, nagels zwart.

Formaat:

23 cm.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BLAUWVLEUGELPARKIET.

Van model zijn de blauwvleugels wat breder dan de elegants. Hoewel de blauwvleugelparkiet qua lichaamskleur grauwer van kleur is dan de elegantparkiet, moet wel een heldere lichaamskleur nagestreefd worden. Het voorhoofdsbandje loopt bij de blauwvleugelparkiet in tegenstelling tot bij de elegantparkiet tot aan het oog. Ook bij de blauwvleugelparkiet geniet een oranje vlek tussen de poten de voorkeur.

Rotsparkiet. (*neophema petrophila*)

Deze soort is naar weten van de T.C. nog niet in Nederland ingevoerd en mee gekweekt. De hieronder volgende kleurbeschrijving is aan de hand van de bestaande literatuur. Algemene lichaamskleur bruin-olijfgroen, buik en onderstaartdekveren geel. Voorhoofdsband gelijk aan de blauwvleugel, het geel in het masker ontbreekt. Vleugelbochten en vleugelranden blauw, grote vleugelveren zwart. De bouw van de rotsparkiet is groter en plomper dan de blauwvleugel.

Oranjebuikparkiet. (*neophema chrysogaster*)

Kleuromschrijving volgens bestaande literatuur (dr.Groen). Rug en stuit grasgroen, kop en borst en onderstaartdekveren geel-groen, buik oranje-rood. Voorhoofdsband blauw. De poppen zijn fletser dan de mannen, het oranje-rood op de buik is minder briljant.